वमः सैवाग्नेस्विवृत्ता ॥१०॥ यद्देवाष्टाविग्नेद्रपाणि । अष्टात्तरा गायत्री तस्मादाङगीयत्रोऽग्निरिति सोऽयं कुमारो द्रपाण्यनुप्राविशत वाऽअग्नि कुमार्मिव पश्यत्येतान्येवास्य द्रपाणि पश्यत्येतानि कि द्रपाण्यनुप्राविशत् ॥११॥ तमित् संवत्सर्ऽश्व चिनुयात् । संवत्सर्ऽनुब्र्याद्र्योरित्यु कुकऽआङः संवत्सरे वै तद्रेतोऽसिचत्स संवत्सरे कुमारोऽजायत तस्माद्र्योरेव चिनुयाद्र्योर्नुब्र्यादिति
संवत्सरे वेव चिनुयात्संवत्सर्ऽनुब्र्याद्यवा रेतः सिक्तं तदेव जायते तत्त्तो विक्रियमाणमेव वर्धमान् शेते तस्मात्संवत्सर्ऽश्व चिनुयात्संवत्सर्ऽनुब्र्यात्तस्य
चित्रस्य नाम करोति पाप्मान्मेवास्य तद्पकृति चित्रनामानं करोति चित्रोऽसीति सर्वाणि कि चित्राण्यिगः ॥२०॥ ब्राक्तणम् ॥३॥ प्रथमोऽध्यायः [३६] ॥॥

प्रज्ञापितर्गिद्रपाण्यस्यध्यायत् । स योऽयं कुमारो द्रपाण्यनुप्रविष्ठ ग्रासीत्तम्न्वैकृत्सोऽग्निर्विद्नु व मा पिता प्रज्ञापितिर्वित कृत तुरूपमसानि यन्मऽरूष न
विदेति ॥१॥ स रतान्पच पशूनप्रथ्यत् । पुरुषमधं गामविमजं यद्पश्यत्तस्मादेते
पश्वः ॥१॥ स रतान्पच पशूनप्राविशत् । स रते पच पश्वोऽभवत्तमु व प्रजापितर्ग्वेवैकत् ॥१॥ स रतान्पच पशूनपश्यत् । यद्पश्यत्तस्मादेते पश्वस्तेचित्तमपश्यत्तस्मादेविते पश्वः ॥४॥ स रेच्चतः । इमे वाऽग्रिग्निर्मानेवात्मानमभिसंस्कर्वे यथा वाऽग्रिग्नः समिद्धो दीष्यतऽर्विभेषां चन्नुदीष्यते यथाग्निर्म् उद्यतऽर्विभेषामूष्मोद्यते यथाग्निर्म्याकितं द्कृत्येवं बप्तति यथाग्नेर्मस्म सोद्व्येवमेषां पुरोष्ण सीद्तीमे वाऽग्रिग्निर्मानेवात्मानमभिसंस्कर्वाऽद्रित तान्नाना देवताभ्य ग्रात्तिष्तत वैश्वकर्मणं पुरुषं वारुणम्श्वमिन्द्रमृष्यं वाष्ट्रमविमाग्नेयमज्ञण्ण्यास्म ग्रात्तिषत वैश्वकर्मणं पुरुषं वारुणम्श्वमिन्द्रमृष्यं वाष्ट्रमविमाग्नेयमज्ञण्ण्यस्य ग्रात्तिषत विश्वकर्मणं पुरुषं वारुणम्श्वनिन्द्रमृष्यं वाष्ट्रमविमाग्नेयमज्ञण्ण्यस्य कामायाल्याऽद्रित तानिग्नियः कामायाल्यत त्यद्गिय्य द्वि वकृति क्यग्निद्रपाण्यस्यध्यायद्य यत्कामियिति कामन क्याल्यत तानाप्रीतान्पर्यग्निन्यर्विन